

रविवारी एप्रिल 28, 2024

विषय — मृत्यूनंतर परीक्षा

सोनेरी मजकूर: प्रकटीकरण 22: 14

"जे आपले झगे साफ धुतात, ते धन्य! त्यांना जीवनी झाडाचे फळ खाण्याचा आणि वेशीतून नगरामध्ये जाण्याचा हक्कराहील."

उत्तरदायी वाचन: योहान 5: 24-26, 28, 29

- ²⁴ मी तुम्हांला खरे तेच सांगतो: जो माझे ऐकतो आणि ज्याने मला पाठविले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला अनंतकालचे जीवन मिळेल. त्याला दोषी ठरविले जाणार नाही. तर त्याने मरणातून निघून जीवनात प्रवेश केला आहे.
- ²⁵ मी तुम्हांला खरे सांगतो. अशी महत्वाची वेळ येत आहे. ती वेळ जवळजवळ आलेलीच आहे. जे लोक पापामध्ये मृत आहेत ते देवाच्या पुत्राची वाणी ऐकतील आणि देवाच्या पुत्राकडून ऐकलेल्या गोष्टी जे लोक स्वीकारतील त्यांना अनंतकाळचे जीवन मिळेल.
- ²⁶ खुद्द पित्यापासून (देवापासून) जीवनाचा लाभ होतो. म्हणून पित्याने पुत्रालाही जीवन देण्याची देणगी दिली आहे.
- ²⁸ तुम्ही याचे आश्चर्य मानू नका. अशी वेळ येत आहे की, सर्व लोक जे मेलेले आहेत व आपल्या कबरेतून आहेत ते त्याची वाणी ऐकतील.
- ²⁹ मग ते आपल्या कबरेतून बाहेर येतील. ज्या लोकांनी आपल्या आयुष्यात चांगली कामे केली, ते उठतील आणि त्यांना अनंतकाळचे जीवन मिळेल. परंतु ज्या लोकांनी वाईट कामे केली ते शिक्षा भोगण्यासाठी उठतील.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. यशया 25: 1, 6-8

- 1 प्रभू, तू माझा परमेश्वर आहेस. मला तुझ्याबद्दल आदर वाटतो व तुझे मी स्तवन करतो. तू आश्चर्य घडवली आहेस. तू पूर्वी केलेले भाकीत पूर्णपणे खरे ठरले आहे. तू सांगितलेली प्रत्येक गोष्ट जशीच्या तशी घडली आहे.
- 6 त्या वेळेस, सर्वशक्तिमानपरमेश्वर, डोंगरावरील सर्व लोकांना मेजवानी देईल. मेजवानीत उत्कृष्ट अन्नपदार्थ व उंची मद्य असेल. मांस कोवळे व चांगल्या प्रतीचे असेल.
- 7 सध्या बुरख्याने सर्व राष्ट्रे आणि लोक झाकून गेले आहेत. हा बुरखा म्हणजेच मृत्यू होय.
- 8 पण मृत्यूवर पूर्णपणे मात करता येईल आणि परमेश्वर माझा प्रभू, प्रत्येक चेहऱ्यावरचा, प्रत्येक अश्रू पुसून टाकील. पूर्वी त्याच्या लोकांनी दुःख भोगले पण देव पृथ्वीवरचे दुःख दूर करील. परमेश्वराने सांगितले असल्यामुळेच हे सर्व घडून येईल.

2. योहान 11: 1, 4 (४th), 7, 11 (आमचे), 15, 17, 21-27, 32-34 (३rd), 38-44

- 1 लाजर नावाचा एक मनुष्य आजारी होता. तो बेथानी गावात राहत होता. याच गावात मार्था आणि मरीया राहत होत्या.
- 4 पण येशूने हे ऐकून म्हटले, हा आजार मरणासाठी नव्हे तर देवाच्या गौरवासाठी आहे. याद्वारे देवाचे गौरव व्हावे यासाठी हा आजार आहे.
- 7 नंतर त्याने शिष्यांना म्हटले, आपण यहूदीयात परत जाऊ.
- 11 या गोष्टी बोलल्यानंतर तो त्यांना म्हणाला, आपला मित्र लाजर झोपी गेला आहे. पण मी त्याला झोपेतून जागे करावे तरीही जात आहे.
- 15 आणि मी तेथे नव्हतो म्हणून मला तुमच्यामुळे आनंद वाटतो. यासाठी की तुम्ही विश्वास धरावा. आपण त्याच्याकडे जाऊ या.
- 17 येशू आल्यावर त्याला समजले की, लाजराला चार दिवसांपूर्वीच कबरेत ठेवण्यात आले आहे.
- 21 प्रभु मार्था येशूला म्हणाली, तू जर येथे असतास तर माझा भाऊ मेला नसता,
- 22 पण मला माहीत आहे की, तू जे मागशील ते देव तुला देईल.
- 23 येशू म्हणाला, तुझा भाऊ पुन्हा उठेल.
- 24 मार्था म्हणाली. मला माहीत आहे शेवटच्या दिवशी पुनरुत्थानाच्या वेळेस तो पुन्हा उठेल.
- 25 येशू तिला म्हणाला, मी पुनरुत्थान आणि जीवन आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मेला असेल तरी जगेल.
- 26 आणि जो कोणी जगतो आणि माझ्यावर विश्वास ठेवतो. तो कधीच मरणार नाही. तू यावर विश्वास ठेवतेस काय?

- 27 होय प्रभु. ती त्याला म्हणाली, तू ख्रिस्त आहेस असा मी विश्वास धरते. तू या जगात आलेला आहे देवाचा पुत्र आहेस.
- 32 मग जेथे येशू होता तेथे मरीया आल्यावर ती त्याला पाहून त्याच्या पाया पडली व त्याला म्हणाली, प्रभु, आपण येथे असता तर माझा भाऊ मेला नसता.
- 33 मग येशू तिला रडताना पाहून व तिच्याबरोबर असलेल्या यहुद्यांनाही रडताना पाहून आत्म्यात व्याकुळ झाला व हेलावून गेला.
- 34 तो म्हणाला, तुम्ही त्याला कोठे ठेवले आहे? ते म्हणाले, प्रभु, या आणि पाहा.
- 38 मग येशू पुन्हा अंतः करणात विव्हाळ झाला असता कबरेकडे आला. ती गुहा होती, आणि तिच्यावर दगड लोटला होता.
- 39 येशूने म्हटले, हा दगड काढा. मार्था म्हणाली, पण प्रभु, लाजर मरुन चार दिवस झाले आहेत, त्याला आता दुर्गंधी येत असेल. ती मृत लाजराची बहीण होती.
- 40 येशूने तिला म्हटले, जर तू विश्वास धरशील तर देवाचे गौरव पाहशील, असे मी तुला सांगितले नव्हते काय?
- 41 मग त्यांनी दगड बाजूला केला. तेव्हा येशू वर पाहून म्हणाला, पित्या, तू माझे ऐकले, म्हणून मी तुझे उपकार मानतो.
- 42 आणि तू नेहमीच माझे ऐकतोस हे मला माहीत आहे, पण जो लोकसमुदाय आजूबाजूला उभा आहे त्यांच्यासाठी मी हे बोललो. यासाठी की तू मला पाठविले आहेस यावर त्यांनी विश्वास ठवावा.
- 43 असे बोलल्यावर त्याने मोठ्याने हाक मारली, लजरा, बाहेर ये.
- 44 मग जो मेला होता तो लाजर जिवंत होऊन बाहेर आला. त्याचे हात पाय वस्त्रांनी बांधले होते व तोंड रुमालाने झाकले होते. येशू लोकांना म्हणाला. त्याला मोकळे करा आणि जाऊ द्या.

3. योहान 12: 35, 46

- 35 मग येशू त्यांना म्हणाला. आणखी थोडा वेळ प्रकाश तुमच्यामध्ये असणार आहे. तुमच्यामध्ये प्रकाश आहे तोपर्यंत तुम्ही चाला. यासाठी की अंधाराने तुमच्यावर मात करू नये. कारण जो अंधारात चालतो त्याला आपण कोठे जातो हे कळत नाही.
- 46 मी प्रकाश असा जगात आलो आहे. यासाठी की जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याने अंधारात राहू नये.

4. रोमकरांस 13: 11 (आता ते आहे)-14

- 11 ... हे करा कारण तुम्हांस ठाऊक आहे की, आपण ज्या काळात राहतो त्यातून तुम्ही उठावे अशी वेळ आली आहे, कारण जेव्हा आम्ही विश्वास ठेवला त्यापेक्षाही आमचे तारण अधिक जवळ आले आहे.

- 12 रात्र जवळ जवळ संपत आली आहे आणि 'दिवस' जवळ आला आहे. म्हणून आपण अंधाराची कामे बाजूला टाकूया आणि प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री धारण करू.
- 13 दिवसा आपण जसे काळजीपूर्वक वागतो, तसे वागूया. खादाडपणात, मद्यपानात, लैंगिकतेत, स्वैरपणात, भांडणात, द्वेषात नको,
- 14 तर त्याऐवजी येशू ख्रिस्ताला परिधान करा. आणि आपल्या पापी वासना मध्ये गुंतून राहू नका.

5. प्रकटीकरण 1: 1 (सं;)

- 1 हेयेशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे. ज्या गोष्टी लवकरच घडणे आवश्यक आहे, ते आपल्या सेवकांना दाखविण्यासाठी देवानेयेशूला हे देवापासून प्राप्त झाले ख्रिस्ताने.

6. प्रकटीकरण 2: 7

- 7 आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको! जो विजय मिळवितो त्याला मी जीवनाच्या झाडाचे(फळ) खाण्याचा अधिकार देईन. ते झाड देवाच्या सुखलोकात आहे.

7. प्रकटीकरण 3: 19-21

- 19 ज्यांच्यावर मी प्रेम करतो, त्यांना दटावतो व शिस्त लावतो म्हणून कसोशीचे प्रयत्न करावयास लागा आणि पश्चात्ताप करा.
- 20 मी येथे आहे! मी दाराजवळ उभा राहतो व दार ठोठावतो. जर कोणी माझा आवाज ऐकतो आणि दार उघडतो, तर मी आत येईन आणि त्याच्याबरोबर जेवीन व तोही माझ्याबरोबर जेवेल.
- 21 जो विजय मिळविल त्याला मी माझ्यासिंहासनावर बसण्याचा अधिकार देईन ज्याप्रमाणे मी विजय मिळविला आणि माझ्या पित्याच्या सिंहासनावर बसलो.

8. 1 करिंथकरांस 15: 26, 55-58

- 26 शेवटचा शत्रू असल्यासारखा मृत्यूचा नाश केला पाहिजे.
- 55 अरे मरणा तुझा विजय कोठे आहे? मरण, तुझी नांगी कोठे आहे?
- 56 मरणाची नांगी पाप आहे आणि पापाचे सामर्थ्य नियमाशास्त्रापासून येते.
- 57 पण देवाला धन्यावाद असो, जो प्रभु येशू ख्रिस्ताद्वारे आम्हाला विजय देतो!
- 58 म्हणून माझ्या प्रिय बंधूना, स्थिर आणि अचल राहा. नेहमी स्वतःला प्रभूच्या कार्यसाठी वाहून घ्या. कारण तुम्ही जाणता की प्रभुमध्ये तुमचे काम व्यर्थ नाही.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 246: 27 (जीवन)-28 (से 2nd.)

जीवन शाश्वत आहे. आपण हे शोधून काढले पाहिजे आणि त्याचे प्रात्यक्षिक सुरू केले पाहिजे. जीवन आणि चांगुलपणा अमर आहेत.

2. 303: 28-30

अध्यात्मिक मनुष्य ही ईश्वराची प्रतिमा किंवा कल्पना आहे, एक कल्पना जी हरवली जाऊ शकत नाही किंवा त्याच्या दैवी तत्त्वापासून विभक्त होऊ शकत नाही.

3. 203: 31-2

देव, दैवी चांगुलपणा, एखाद्या माणसाला अनंतकाळचे जीवन देण्यासाठी त्याला मारत नाही, कारण देव केवळ मनुष्याचे जीवन आहे. देव एकाच वेळी अस्तित्वाचा केंद्र आणि परिघ आहे. मरणारा दुष्ट आहे; चांगले मरत नाही.

4. 324: 32-7

"जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मरण पाहणार नाही" असे येशूने स्पष्टपणे सांगितले. म्हणजेच जीवनाची खरी कल्पना ज्याला समजते तो मृत्यूवरील विश्वास गमावून बसतो. ज्याला चांगुलपणाची खरी कल्पना आहे तो सर्व वाईटाची जाणीव गमावून बसतो आणि या कारणामुळे तो आत्म्याच्या अमर वास्तवात प्रवेश करतो. असा एक जीवनात टिकून राहतो - जीवन हे जीवनाला आधार देण्यास असमर्थ असलेल्या शरीराने प्राप्त केलेले नाही, परंतु सत्याने प्राप्त केले आहे, स्वतःची अमर कल्पना उलगडत आहे.

5. 90: 24-32

मनुष्य देवाची स्वतःची समानता आहे हे स्वतःला मान्य केल्याने मनुष्याला अमर्याद कल्पना प्राप्त करण्यास मुक्त करते. ही खात्री मृत्यूचे दार बंद करते, आणि अमरत्वाकडे विस्तृत करते. आत्म्याचे आकलन आणि ओळख शेवटी येणे आवश्यक आहे, आणि दैवी तत्त्वाच्या आशंकातून असण्याचे गूढ सोडवण्यासाठी आपण आपला वेळ सुधारू शकतो. सध्या आपल्याला माणूस काय आहे हे माहित नाही, परंतु जेव्हा मनुष्य देवाला प्रतिबिंबित करेल तेव्हा आपल्याला हे नक्कीच कळेल.

6. 75: 12-20

येशू लाजरबद्दल म्हणाला: "आमचा मित्र लाजर झोपला आहे; पण मी त्याला झोपेतून उठवण्यासाठी जातो." लाजर कधीही मरण पावला नाही या समजुतीने येशूने लाजरला पुनर्संचयित केले, त्याचे शरीर मेले आणि पुन्हा जिवंत झाले हे मान्य करून नव्हे. जर येशूने विश्वास ठेवला असता की लाजर त्याच्या शरीरात जिवंत आहे किंवा मरण पावला आहे, तर ज्यांनी त्याचे शरीर दफन केले आहे त्याच विश्वासाच्या पटलावर मास्टर उभा राहिला असता आणि तो त्याचे पुनरुत्थान करू शकला नसता.

7. 302: 3-13, 19-24

भौतिक शरीर आणि मन हे लौकिक आहेत, परंतु वास्तविक मनुष्य आध्यात्मिक आणि शाश्वत आहे. खऱ्या माणसाची ओळख हरवली नाही, पण या स्पष्टीकरणातून सापडते; कारण अस्तित्व आणि सर्व अस्मितेची जाणीवपूर्वक असीमता त्याद्वारे ओळखली जाते आणि ती अपरिवर्तित राहते. हे अशक्य आहे की मनुष्याने काहीही गमावले पाहिजे जे वास्तविक आहे, जेव्हा देव सर्व आणि शाश्वत आहे. मन हे पदार्थात आहे, आणि तथाकथित सुख-दुःख, पदार्थाचा जन्म, पाप, आजार आणि मृत्यू हे वास्तव आहे, ही नश्वर श्रद्धा आहे; आणि हा विश्वास कधीही नष्ट होणार आहे.

असण्याचे विज्ञान मनुष्याला परिपूर्ण म्हणून प्रकट करते, जसे की पिता परिपूर्ण आहे, कारण आध्यात्मिक मनुष्याचा आत्मा किंवा मन, ईश्वर आहे, सर्व अस्तित्वाचे दैवी तत्त्व आहे, आणि कारण हा वास्तविक मनुष्य इंद्रियाऐवजी आत्म्याद्वारे नियंत्रित केला जातो, आत्म्याच्या नियमाने, पदार्थाच्या तथाकथित नियमांद्वारे नाही.

8. 427: 13-21

मृत्यू हा स्वप्नाचा आणखी एक टप्पा आहे की अस्तित्व भौतिक असू शकते. विज्ञानातील मनुष्याचे अस्तित्व किंवा संपुष्टात येण्याच्या सुसंवादात काहीही अडथळा आणू शकत नाही. मनुष्य हाड मोडण्यापूर्वी किंवा शरीर गिलोटिन झाल्यानंतर सारखाच असतो. जर मनुष्याने कधीही मृत्यूवर मात करायची नसेल, तर पवित्र शास्त्र असे का म्हणते की "जो शेवटचा शत्रू नष्ट होईल तो मृत्यू आहे"? वचनाचा कार्यकाल दर्शवितो की आपण ज्या प्रमाणात पापावर मात करतो त्या प्रमाणात आपण मृत्यूवर विजय मिळवू.

9. 46: 20-24

जिझसची अपरिवर्तित शारीरिक स्थिती ज्याला मरण असल्यासारखे वाटत होते ते सर्व भौतिक परिस्थितीपेक्षा त्याचे श्रेष्ठत्व होते; आणि या उदात्ततेने त्याच्या स्वर्गारोहणाचे स्पष्टीकरण दिले आणि निर्विवादपणे थडग्याच्या पलीकडे एक प्रोबेशनरी आणि प्रगतीशील स्थिती प्रकट केली.

10. 290: 16-18 पुढील पान

जर मृत्यू नावाच्या बदलाने पाप, आजारपण आणि मृत्यूवरील विश्वास नष्ट केला, तर आनंद विरघळण्याच्या क्षणी जिकला जाईल आणि कायमचा असेल; पण हे तसे नाही. परिपूर्णतेनेच परिपूर्णता प्राप्त होते. जे अनीतिमान आहेत ते अजूनही अनीतिमानच राहतील, जोपर्यंत दैवी विज्ञानात ख्रिस्त, सत्य, सर्व अज्ञान आणि पाप काढून टाकत नाही.

मृत्यूच्या क्षणी आपल्यावर असलेले पाप आणि त्रुटी त्या क्षणी थांबत नाहीत, परंतु या त्रुटींचा मृत्यू होईपर्यंत टिकून राहतात. संपूर्ण आध्यात्मिक होण्यासाठी, मनुष्याने पापरहित असणे आवश्यक आहे आणि जेव्हा तो परिपूर्णतेला पोहोचतो तेव्हाच तो असे बनतो. खुनी जरी कृत्यात मारला गेला तरी त्याद्वारे पाप सोडत नाही. त्याचे शरीर मेले यावर विश्वास ठेवण्यासाठी आणि त्याचे क्रूर मन मरण पावले नाही हे शिकण्यासाठी तो अधिक आध्यात्मिक नाही. जोपर्यंत वाईटाला चांगल्याद्वारे निःशस्त्र केले जात नाही तोपर्यंत त्याचे विचार शुद्ध होत नाहीत. त्याचे शरीर त्याच्या मनाइतकेच भौतिक आहे आणि त्याउलट.

पापाची क्षमा केली जाते असे गृहितक, पापाच्या दरम्यान आनंद खरा असू शकतो, शरीराचा तथाकथित मृत्यू पापापासून मुक्त होतो आणि देवाची क्षमा पापाचा नाश करण्याशिवाय दुसरे काही नाही, या गंभीर चुका आहेत. आम्हांला माहीत आहे की जेव्हा शेवटचा ट्रम्प वाजेल तेव्हा "डोळ्याच्या मिपावर" सर्व काही बदलले जाईल; परंतु बुद्धीचा हा शेवटचा कॉल येईपर्यंत येऊ शकत नाही जोपर्यंत मनुष्यांनी ख्रिस्ती चारित्र्याच्या वाढीच्या प्रत्येक कमी कॉलला आधीच नमते घेतले नाही. मृत्यूच्या अनुभवावरचा विश्वास त्यांना गौरवशाली अस्तित्वात जागृत करेल असे नश्वरांना वाटत नाही.

सार्वत्रिक मोक्ष प्रगती आणि प्रोबेशनवर अवलंबून आहे आणि त्यांच्याशिवाय अप्राप्य आहे. स्वर्ग हा परिसर नाही तर मनाची एक दैवी अवस्था आहे ज्यामध्ये मनाची सर्व अभिव्यक्ती सुसंवादी आणि अमर आहेत, कारण तेथे पाप नाही आणि मनुष्याला स्वतःचे कोणतेही धार्मिकता नाही, परंतु "परमेश्वराचे मन ताब्यात आहे", पवित्र शास्त्र म्हणते.

11. 254: 10-15

जेव्हा आपण देवाची धीराने वाट पाहतो आणि सत्याचा शोध घेतो तेव्हा तो आपला मार्ग निर्देशित करतो. अपूर्ण नश्वरांना आध्यात्मिक परिपूर्णतेचे अंतिम स्वरूप हळूहळू समजते; पण नीट सुरुवात करणे आणि अस्तित्वाची मोठी समस्या दाखविण्याचा झगडा चालू ठेवणे, बरेच काही करत आहे.

12. 426: 16-22

जेव्हा हे कळते की रोग जीवनाचा नाश करू शकत नाही, आणि मनुष्यांना पाप किंवा आजारपणापासून मृत्यूने वाचवले जात नाही, तेव्हा ही समज जीवनाच्या नवीनतेकडे त्वरीत येईल. ते एकतर मरण्याची इच्छा

किंवा थडग्याच्या भीतीवर प्रभुत्व मिळवेल आणि अशा प्रकारे नश्वर अस्तित्वाला वेठीस धरणारी मोठी भीती नष्ट करेल.

13. 428: 3 फक्त, 6-14

जीवन वास्तविक आहे आणि मृत्यू हा भ्रम आहे. ... या सर्वोच्च क्षणी मनुष्याचा विशेषाधिकार म्हणजे आपल्या गुरुचे शब्द सिद्ध करणे: "जर कोणी माझे म्हणणे पाळले तर तो कधीही मृत्यू पाहू शकणार नाही." खोट्या विश्वासाचा आणि भौतिक पुराव्यांचा विचार काढून टाकणे जेणेकरून अस्तित्वाची आध्यात्मिक तथ्ये प्रकट होतील - ही एक मोठी प्राप्ती आहे ज्याद्वारे आपण खोटे दूर करू आणि सत्याला स्थान देऊ. अशाप्रकारे आपण मंदिर किंवा शरीराची सत्यात स्थापना करू शकतो, "ज्याचा निर्माता आणि निर्माता देव आहे."

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6